

1935 12/1 72: I. beh. af f. t. l. om investeringsfradrag for maskinanskaffelser m. v. i 1972. 1936

[Erling Olsen.]

Men i den tid, vi er inde i, ligger det lidt tungt; det går for trægt, der er brug for noget, som kan sætte gang i beskæftigelsen. Også fordi de foranstaltninger, der er truffet, og som blev nævnt under finanslovdebatten, og de ting, der kommer i fortsættelse af handelsministerens forskellige initiativer, vil påvirke den økonomiske udvikling her i landet på længere sigt, er der brug for at opretholde beskæftigelsen på et tåleligt niveau. Der må gøres en indsats her og nu, og det er denne indsats her og nu, som dette lovforslag er en del af.

Meningen er altså at præmiere investeringer, og jeg vil gerne her understrege den linje, som ligger i regeringens og socialdemokratiets politik på dette felt. Vi har ophævet adgangen til at tegne indekskontrakter — det var en opsparingspræmierende ordning — og så kommer vi ikke i stedet for, men bl. a. nu med denne præmiering af investeringer. Det typiske for indekskontrakterne og lignende ordninger var, at dér præmierede man folk, der tog penge fra en sikker anbringelse på én konto og flyttede pengene over i en anden sikker anbringelse på en anden konto. Men dette at flytte penge fra én konto til en anden konto skaber ikke beskæftigelse. Det, vi gør ved denne investeringspræmiering, er at præmiere de mennesker, der tager penge fra en sikker konto og anbringer dem usikkert i maskiner og dermed er med til at skabe arbejdspladser. Vi præmierer dem, der vover noget for at skabe arbejdspladser. Vi mener, at det er nødvendigt her i året 1972, men mener ikke, at det er nødvendigt senere hen.

Må jeg også understrege, at det siges i bemærkningerne til lovforslaget, at det indebærer et provenutab for det offentlige på 400 mill. kr. Se, disse beregninger af provenutabet må være foretaget under forudsætning af, at investeringerne i maskiner aligevel var kommet. Men typisk for dette forslag er jo, at det kommer, fordi man vil have foretaget investeringer, som ellers var udeblevet. Hvad er det egentlig, der sker

ved dette forslag? Jo, der sker det, at man ved at præmiere investeringerne i maskiner får øget beskæftigelsen og dermed også skattegrundlaget, så der kommer flere penge i det offentlige kasser. Man får samtidig reduceret ledigheden og dermed de offentlige udgifter. Det offentlige ofrer ikke 400 mill. kr. på en sådan foranstaltning. Nej, gennem denne foranstaltning gør man det muligt at få hjulene i gang. Alle tjener ved det: samfundet tjener ved det, virksomhederne tjener ved det, lønmodtagerne tjener ved det. Man skaber produktion og beskæftigelse ved et lille finansielt kunstgreb. Intet hekseri; kun behændighed.

Stetter: Finansministeren og jeg er formentlig enige om, at det er vanskeligt at gennemføre netop de økonomiske foranstaltninger, som fører frem til den ønskede balance. Jeg erkender med andre ord, at det er svært at nå det fuldkomne. Men regeringen gør det unødigt svært, idet den i virkeligheden fører en inkonsekvent politik på det felt, vi beskæftiger os med i dag.

Regeringen har gennemført en midlertidig importafgift, bl. a. gældende for kalenderåret 1972 og omfattende maskiner, inventar og lignende driftsmidler. Virkningen af denne afgift er, at virksomhederne ganske naturligt er stærkt tilbageholdende med import af de nævnte investeringsgoder, og denne tilbageholdenhed var vel regeringens erklærede mål: man undlader anskaffelser, hvor det ikke er strengt nødvendigt.

Finansministeren fremsætter nu et forslag om et ekstra investeringsfradrag for den samme periode og for de samme driftsmidler. Dette forslag vil få den stik modsatte virkning, nemlig at man på arbejdspladserne nu vil sætte kræfterne ind på at anskaffe maskiner, inventar m. v. Man vil fremme projekter om nyanskaffelser, som ellers var indlagt i efterfølgende års budgetter. Jeg kan meget vel se, at investeringsfradraget kan virke som tilskyndelse til specielt at anskaffe dansk fremstillede investeringsgoder, men denne tilskyndelse kan ikke